

РЕШЕНИЕ

№ 26101

гр. София, 27.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева
Георги Бозуков**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6651** по описа за **2026** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в ЗАНН във връзка с глава дванадесета от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ срещу Решение № 1502/28.04.2026 г., постановено по АНД № 11750/2025 г. по описа на Софийския районен съд, с което е отменен електронен фиш № [ЕГН], издаден на „ГЕОСТРОЙ“ АД за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП и на основание чл. 179, ал. 3б във връзка с чл. 187а, ал. 2, т. 3 ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. В касационната жалба се поддържа, че решението е постановено в нарушение на материалния закон. Излагат се доводи, че разпоредбата на чл. 189ж ЗДвП урежда единствено процесуалния ред за реализиране на административнонаказателната отговорност, поради което изменението ѝ, влязло в сила на 13.02.2024 г., следва да намери приложение и към висящите производства. Поддържа се още, че електронният фиш представлява законосъобразен способ за санкциониране на нарушенията по чл. 179, ал. 3б ЗДвП и преди изменението на закона, както и че първоинстанционният съд неправилно е тълкувал относимите разпоредби на Закона за движението по пътищата и Закона за пътищата. Иска се отмяна на

първоинстанционното решение и потвърждаване на електронния фиш. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът „ГЕОСТРОЙ“ АД чрез процесуален представител оспорва касационната жалба като неоснователна. Претендира разноски за касационното производство, като представя доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 150 евро.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Въз основа на събраните по делото доказателства Софийският районен съд е приел за установено, че на 05.04.2022 г. в 09:28 часа товарен автомобил – влекач „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „ГЕОСТРОЙ“ АД, се е движил по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, без за него да е била заплатена дължимата тол такса. Нарушението е установено посредством устройство от електронната система за събиране на пътни такси, като за него е издаден процесният електронен фиш, с който на дружеството е наложена имуществена санкция за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП. Районният съд е приел, че от обективна страна нарушението е осъществено, но е достигнал до извода, че към датата на нарушението и към датата на издаване на електронния фиш законът не е допускал реализиране на административнонаказателната отговорност за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП чрез издаване на електронен фиш, поради което е отменил същия като издаден при съществено нарушение на процесуалните правила.

Настоящият касационен състав споделя този извод на първоинстанционния съд. Към датата на извършване на нарушението – 05.04.2022 г., приложима е редакцията на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, действаща към този момент. Съгласно тази редакция електронен фиш се издаваше единствено за нарушенията по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, установени и заснети от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП. Законът не предвиждаше възможност този ред да бъде прилаган и за нарушенията по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. Едва с изменението на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, обнародвано в ДВ, бр. 13 от 2024 г., в сила от 13.02.2024 г., законодателят разшири приложното поле на

електронния фиш, като изрично предвиди възможността чрез него да се санкционират и нарушенията по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. Следователно към момента на издаване на процесния електронен фиш административнонаказващият орган не е разполагал със законово предоставена възможност да реализира административнонаказателната отговорност по този ред. Неоснователни са доводите на касатора, че изменението има единствено процесуален характер и поради това следва да намери приложение към всички висящи производства. Действително разпоредбата на чл. 189ж ЗДвП урежда процесуалния ред за реализиране на административнонаказателната отговорност. Това обаче не означава, че административнонаказващият орган може да черпи правомощие от последваща законодателна промяна за вече издаден административнонаказателен акт. Законосъобразността на индивидуалния административен акт се преценява към момента на неговото издаване. Когато към този момент законът не е предвиждал възможност за реализиране на административнонаказателната отговорност чрез електронен фиш за конкретния вид нарушение, последващото изменение на закона не може да санира вече постановения акт. Административнонаказателното производство е строго формализирано. Органите могат да упражняват предоставените им правомощия единствено в предвидените от закона случаи и по установения от него ред. При липса на нормативно основание за издаване на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП административнонаказателната отговорност е следвало да бъде реализирана по общия ред на ЗАНН чрез съставяне на акт за установяване на административно нарушение и издаване на наказателно постановление. Използването на процесуален ред, който към релевантния момент не е бил предвиден от закона за този вид нарушения, представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което не може да бъде преодоляно с последваща законодателна промяна. Ето защо правилно Софийският районен съд е отменил процесния електронен фиш.

По изложените съображения настоящият касационен състав приема, че първоинстанционното решение е валидно, допустимо и правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Ответникът своевременно е поискал присъждане на разноски и е представил доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 150 евро. На основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 1 АПК касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата

от 150 евро, представляваща сторени разноси за адвокатско възнаграждение в касационното производство.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, XXIV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1502/28.04.2026 г., постановено по АНД № 20251110211750 по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 94 състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „ГЕОСТРОЙ“ АД сумата 150 (сто и петдесет) евро, представляваща разноси за адвокатско възнаграждение за касационното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.